

Visions i eleccions

I sentiment d'identificació amb què hom considera el propi país és d'alguna manera universal, inherent a cada ésser humà. És natural que

cada persona tingui un sentiment més fort envers la seva terra que envers qualsevol

altra. Així, pels catalans, en tant que catalans, Catalunya és el país més important del món - és el que més els importa- de la mateixa manera que per als alemanys ho és Alemanya i per als colombians ho és Colòmbia.

Tanmateix, si per una banda existeix una certa avinença en el sentiment que envers llur país tenen els seus habitants, per l'altra la visió subjectiva que cada un d'ells en percep pot variar molt. Tot sentiment s'alimenta d'una determinada visió, necessita una determinada idea mental basada en la realitat subjectiva -captada pel subjecte- que el sustenti; i tota realitat subjectiva tendeix a desvetllar un determinat sentiment. En cada ésser humà l'esfera perceptual i l'esfera sentimental coexisteixen i interactuen. Ara bé, l'esfera de la percepció ofereix més varietat que l'esfera dels sentiments i, en conseqüència, sentiments semblants poden correspondre a visions diferents.

La majoria de les persones que viuen a Catalunya tenen envers aquest país un sentiment positiu, el qual pot ser viscut amb més o menys intensitat en cada cas. Vull dir que totes elles volen el bé i no pas el mal, per aquesta terra i la seva gent. Ara, a l'hora de concretar què és allò que és bo i allò que no ho és, la unanimitat desapareix. Les perspectives resulten ser tan diferents com ho són les realitats subjectives en què es basen. Tant els nacionalistes com els espanyolistes, els dretans com els esquerrans, els verds color bitllet com els verds color de prat, volen el bé per a Catalunya, però mentre que uns consideren que és bo que Catalunya sigui políticament més independent d'Espanya, els altres diuen que és millor el contrari; altres contempen la bondat d'una Catalunya socialment jerarquitzada i s'hi oposen els que veuen la bondat en una Catalunya internament solidària; uns descobreixen el bé en les fàbriques i autopistes i els altres en els rius nets i la natura verge.

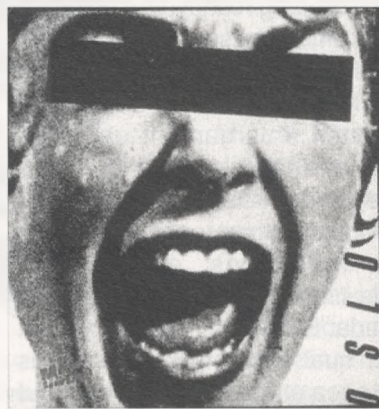
Els partits són les organitzacions que representen i expressen, cadascun, una determinada visió política, social i econòmica, amb la qual s'identifiquen, més o menys, els seus votants. I dic més o menys perquè hi ha més visions diferents que no pas partits, per allò que

dèiem de la varietat subjectiva. però com que no es pot crear un partit per cada matís ideològic i, a més, la unió fa la força, cada partit existent delimita i segueix unes directrius ideològiques generals que aspiren a representar el percentatge de població més alt possible. Un elector pot discrepar d'alguna línia general o d'algunes

actuacions concretes del seu partit i no obstant el vota perquè, en conjunt, s'hi identifica. Ara bé, quan una persona demòcrata no s'identifica amb cap dels partits que es presenten en unes eleccions, a l'hora de votar ho fa en blanc. També hi ha gent que, tot i no identificar-se massa amb un partit, el vota per sostreure força relativa a un altre que li agrada menys. En aquest cas es dona una identificació a la inversa; és com dir: "no m'identifico amb cap partit, però amb aquell encara menys". Semblaria més ètic, o més saludable per a la democràcia que la gent votés honestament el partit que més li agrada, independentment de la força dels altres, o que votés en blanc, si no n'hi ha cap

que el convenci. No obstant, no pretenc jutjar aquest fet, si més no perquè una premissa bàsica de la democràcia és la llibertat de vot, sigui quina sigui la seva motivació. La que potser ja és més dubtosa és la postura de l'abstencionista, perquè en aquest li és indiferent que es facin eleccions o que no se'n

facin i, per extensió, que hi hagi democràcia o que no n'hi hagi. Potser l'única justificació comprensible de la inhibició en el vot fóra -a part del cas de força major- el de la persona que, per raons de caire ideològic, no vol atorgar representativitat a una determinada cambra legislativa. Però, fins i tot en aquest darrer cas, considero que és una actitud més responsable i civilitzada el vot en blanc. Amb aquest vot el ciutadà pot significar, o bé que no s'identifica amb cap dels partits que es presenten, o bé que considera que aquestes eleccions no li pertocuen; en qualsevol cas, amb el seu vot contribuirà a afermar el valor universal de la democràcia, tant com ho pugui fer un vot de qualsevol altre color.

Xavier Teixidor

